

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Obdo/96/2020
Identifikačné číslo spisu: 6712208859
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2021
Meno a priezvisko: Mgr. Soňa Pekarčíková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:6712208859.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: UNIMONT Banská Bystrica, spol. s r.o., so sídlom Vajanského 40/7673, 917 01 Trnava, IČO: 31 611 940, právne zastúpeného Advokátska kancelária Kašuba, s.r.o. so sídlom Horná 41, 974 01 Banská Bystrica, proti žalovanému: JUDr. L. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom Na R. XXXX/X, XXX XX P., o zaplatenie 9.312,04 Eur s príslušenstvom, vedenom na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 7Cb/15/2012, v konaní o dovolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 28. januára 2014, č. k. 41Cob/283/2013-127, takto

rozhodol:

I. Dovolanie žalobcu o d m i e t a.

II. Žalovanému nárok na náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Zvolen, ako súd prvej inštancie, rozsudkom zo dňa 19.07.2013, č. k. 7Cb/15/2012-100, konanie zastavil a rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania a vrátil žalobcovi krátený súdny poplatok za podanie žaloby v sume 551,87 eur prostredníctvom Daňového úradu Banská Bystrica.

2. V odôvodnení uviedol, že dňa 06.06.2012 doručil žalobca súdu žalobu, ktorou sa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 9.312,04 eur s príslušenstvom z titulu vydania bezdôvodného obohatenia. Okresný súd vydal platobný rozkaz, proti ktorému podal žalovaný odpor, v ktorom žalovaný uviedol, že nárok uplatňovaný žalobcom považuje za nedôvodný, neexistentný a tento v celom rozsahu popiera s tým, že zároveň existujú skutočnosti, pre ktoré okresný súd nemá splnené základné podmienky konania vo vzťahu k prejednávaniu a rozhodnutiu o nároku uplatnenom žalobcom. Zároveň vzniesol námietku proti právomoci všeobecného súdu konať vo veci, nakoľko súčasťou zmluvy o poskytnutí právnych služieb uzatvorenej medzi žalovaným ako advokátom a žalobcom ako klientom dňa 16.09.2010 je aj dohoda zmluvných strán, že všetky spory, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú zo zmluvy o právnej pomoci alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom pri arbitrážnej komore, s. r. o. Žalovaný predložil okresnému súdu rozhodcovský rozsudok č. VK 84/2011

zo dňa 29.06.2012, z ktorého súd zistil, že žalobca bol zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 9.270,56 eur a vzájomný návrh žalobcu - UNIMONT, Banská Bystrica spol. s r. o. o zaplatenie 9.312,04 eur bol vylúčený na samostatné konanie. Na základe uvedeného vzniesol žalovaný aj námietku litispendencie, pretože tu existuje prekážka začatého konania.

3. Zo zmluvy o poskytnutí právnych služieb zo dňa 16.09.2010 okresný súd zistil, že medzi žalobcom ako klientom a žalovaným ako advokátom bola uzatvorená zmluva o poskytnutí právnych služieb, súčasťou ktorej sa v rámci záverečných ustanovení pod bodom V ods. 5 nachádza dohoda zmluvných strán, že všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo v budúcnosti vzniknú z predmetnej zmluvy o poskytnutí právnych služieb alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní Stálym rozhodcovským súdom pri arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 36 414 603 podľa rokovacieho poriadku tohto Stáleho rozhodcovského súdu. Ďalej okresný súd uviedol, že v zmysle ust. § 106 ods. 1 veta prvá O. s. p. žalovaný pri svojom prvom úkone - podanom odpore namietol právomoc všeobecného súdu rozhodovať predmetný spor, v ktorom si žalobca uplatňuje pohľadávku, ktorá mala vzniknúť titulom úhrady odmeny za zastupovanie žalobcu žalovaným v konaní vedenom na Okresnom súde Banská Bystrica pod sp. zn. 60Cb/121/2008 a v odvolacom konaní vedenom na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 41Cob/268/2010. Odmena za poskytnutie právnych služieb v súvislosti s vedením týchto konaní bola dohodnutá v zmluve o poskytnutí právnych služieb uzatvorenej medzi žalovaným ako advokátom a žalobcom ako klientom dňa 16.09.2010. Súčasťou zmluvy je aj dohoda zmluvných strán, že všetky spory, ktoré vznikli alebo v budúcnosti vzniknú zo zmluvy o poskytnutí právnych služieb alebo v súvislosti s ňou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní pred Stálym rozhodcovským súdom pri arbitrážnej komore, s. r. o., Veľký Krtíš. Z uvedeného dôvodu okresný súd konanie zastavil, nakoľko mal preukázané, že vec sa má podľa zmluvy účastníkov prejednať v rozhodcovskom konaní a zároveň nebolo preukázané, že obaja účastníci vyhlásili, že na zmluve netrvali a taktiež všeobecný súd nezistil, že vec nemôže byť podľa práva Slovenskej republiky podrobená rozhodcovskej zmluve alebo že rozhodcovská zmluva je neplatná. Prípadne, že vôbec neexistuje alebo že jej prejednanie v rozhodcovskom konaní presahuje rámec právomoci priznanej im zmluvou alebo rozhodcovský súd sa odmietol vecou zaoberať. Naopak žalovaný predložil okresnému súdu rozhodcovský rozsudok č. VK 84/2011 zo dňa 29.06.2012 a tiež vzájomný návrh žalobcu - UNIMONT, Banská Bystrica spol. s r. o. o zaplatenie 9.312,04 eur, ktorý bol vylúčený na samostatné konanie pred rozhodcovským súdom.

4. Vzhľadom na uvedené okresný súd uzavrel, že nemá právomoc prejednať a rozhodnúť prejednávajúcu vec a keďže ide o nedostatok podmienky konania, ktorý nemožno odstrániť, okresný súd konanie zastavil, keď právomoc prejednať má príslušný rozhodcovský súd. O trovách konania rozhodol súd podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. s tým, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania a podľa ust. § 11 ods. 3, 4, 6 zákona o súdnych poplatkoch vrátil žalobcovi súdny poplatok vo výške 551,87 eur.

5. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, napadnutým uznesením zo dňa 28.01.2014, č. k. 41Cob/283/2013-127, uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil.

6. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie dostatočným spôsobom zistil skutkový stav veci a vyvodil z neho i správne právne závery. Odvolací súd uviedol, že v zmluve o poskytnutí právnych služieb zo dňa 16.09.2010 uzavretej medzi žalobcom ako klientom a žalovaným ako advokátom sa zmluvné strany dohodli, že všetky spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo v budúcnosti vzniknú z tejto zmluvy alebo v súvislosti s touto zmluvou budú rozhodované v rozhodcovskom konaní v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní nezávislým rozhodcom Stáleho rozhodcovského súdu pri slovenskej arbitrážnej komore, s. r. o., Nemocničná 16, 990 01 Veľký Krtíš, IČO: 36 414 603, podľa Rokovacieho poriadku tohto Stáleho rozhodcovského súdu. Odvolací súd uzavrel, že v rozhodcovskej zmluve je záväzok jej účastníkov, že sa podrobia rozhodcovskému konaniu výslovne jasne a zrozumiteľne uvedený, takto formulovaná rozhodcovská doložka je preto platná. Spresnil, že ustanovenie zákona o rozhodcovskom konaní nepredpisuje obsahové náležitosti rozhodcovskej zmluvy alebo doložky. Podľa jeho znenia záväzok zmluvných strán, že sa podrobia rozhodcovskému rozhodnutiu je súčasťou rozhodcovskej zmluvy. Ustanovenie zákona o rozhodcovskom konaní taktiež nepredpisuje obsah zmluvy, ale stanovuje obsah záväzku, ktorý vzniká uzavretím zmluvy. Preto odvolací súd napadnutým uznesením potvrdil rozhodnutie súdu prvej inštancie.

7. Proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu, podal žalobca dovolanie dňa 28.03.2014 s poukazom

na ustanovenie § 241 ods. 2 O. s. p.

8. V priebehu dovolacieho konania bol na majetok žalobcu vyhlásený konkurz uznesením Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 25K/16/2018 (zverejneným v Obchodnom vestníku č. 217/2018), v dôsledku čoho došlo k prerušeniu predmetného dovolacieho konania v súlade s ustanovením § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej aj „ZKR“), pretože ustanovený správca konkurznej podstaty úpadcu - JUDr. Erik Bilský, so sídlom kancelárie Pekárska 11, 917 01 Trnava, nenavrhol pokračovať v konaní (č. l. 245 spisu).

9. Novelou zákona o konkurze a reštrukturalizácii uskutočnenou zákonom č. 390/2019 Z. z. účinnou od 1. januára 2020 došlo k novelizácii § 47 ods. 4, ktorého nové znenie znie nasledovne: „V konaniach prerušených podľa odseku 1 možno pokračovať na návrh správcu; správca sa podaním návrhu na pokračovanie v konaní stáva účastníkom konania namiesto úpadcu. Ak návrh na pokračovanie v konaní nie je podaný do konca prvej schôdze veriteľov, súd vyzve správcu a dlžníka, prípadne nerozlučných spoločníkov na strane dlžníka na jeho podanie v lehote nie kratšej ako 30 dní. Ak správca v určenej lehote nevyjadří s pokračovaním v konaní súhlas, súd pokračuje v konaní s dlžníkom, ak pokračovanie v konaní v určenej lehote navrhne dlžník alebo prípadní nerozluční spoločníci dlžníka. Nepodanie návrhu na pokračovanie v konaní v určenej lehote má účinky späťvzatia žaloby.“

10. S poukazom na znenie prechodného ustanovenia § 206j druhá veta ZKR sa ustanovenie § 47 ods. 4 ZKR použije aj na konkurzy vyhlásené pred 1. januárom 2020 (t. j. aj na konkurz vyhlásený na majetok žalobcu dňa 06.11.2018 - pozn. dovolacieho súdu).

11. Keďže dovolanie predstavuje osobitný procesný návrh vo veci samej rovnako ako žaloba (k tomu viď aj ustanovenie § 123 ods. 2 C. s. p.), je prípustná aplikácia ustanovenia § 47 ods. 4 druhá až štvrtá veta ZKR aj na štádium dovolacieho konania, ak je konkurz vyhlásený na majetok dovolateľa a správca nepodal návrh na pokračovanie v dovolacom konaní podľa vety 1 § 47 ods. 4 ZKR s tým, že ak v určenej lehote (nie kratšej ako 30 dní) dovolateľ a ani jeho správca nepodajú návrh na pokračovanie v dovolacom konaní, má nepodanie návrhu na pokračovanie v dovolacom konaní účinky späťvzatia dovolania.

12. Z výpisu z Obchodného vestníka zo dňa 22.01.2021, č. 14/2021 - K003517, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „dovolací súd“) zistil, že na deň 01.03.2021 bola zvolaná schôdza veriteľov v zmysle § 34 ods. 2 a ods. 4 ZKR.

13. Keďže návrh na pokračovanie v konaní nebol súdu podaný do konca prvej schôdze veriteľov dovolací súd výzvou z 16.03.2021 vyzval ustanoveného správcu, aby v lehote 30 dní od doručenia výzvy navrhol pokračovanie v konaní s tým, že ak správca nedá súhlas na pokračovanie v dovolacom konaní, bude pokračovať so žalobcom ako dlžníkom, ak to navrhne žalobca. Pokiaľ návrh na pokračovanie v konaní nepodajú správca a ani žalobca, bude to mať účinky späťvzatia dovolania.

14. Predmetná výzva bola doručená správcovi 26.03.2021, ktorý sa k nej nevyjadril, resp. návrh na pokračovanie v konaní nepodal.

15. Žalobca vo svojom podaní doručenom na Okresný súd Zvolen (č. l. 251 spisu) oznámil, že trvá na pokračovaní v dovolacom konaní. Vzhľadom na uvedené pokračoval dovolací súd v dovolacom konaní podľa § 47 ods. 4 tretia veta ZKR priamo s úpadcom (žalobcom), ktorý v určenej lehote navrhol pokračovanie v predmetnom konaní.

16. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podal včas žalobca zastúpený v súlade s § 429 ods. 1 C. s. p. (č. l. 153 spisu), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť.

17. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 01.07.2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C. s. p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

18. Na odôvodnenie svojho záveru dovolací súd uvádza, že podľa § 241 ods. 1 O. s. p. v dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha. Dovolateľ musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho

koná.

19. Podľa § 241 ods. 2 O. s. p. dovolanie možno odôvodniť len tým, že a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237; b) konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; c) rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

20. Dovolací súd prípisom zo dňa 13.02.2020 (č. l. 227 spisu) konštatoval, že žalobcom podané dovolanie nie je vôbec odôvodnené, keďže v ňom stručne uvádza, že svoje podanie odôvodňuje podľa § 241 ods. 2 O. s. p., z ktorého dôvodu navrhuje rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Vzhľadom na uvedené, konajúci okresný súd uznesením zo dňa 27.03.2020, č. k. 7Cb/15/2012-230 vyzval žalobcu, aby svoje dovolanie v lehote 10 dní odo dňa doručenia doplnil tak, že zašle súdu riadne dovolanie spĺňajúce podmienky v zmysle § 241 ods. 2 O. s. p. s poučením, že ak v stanovenej lehote nebude súdu zaslané takéto dovolanie, dovolanie žalobcu bude predložené na rozhodnutie dovolaciemu súdu. Dotknuté uznesenie okresného súdu bolo právnenému zástupcovi žalobcu doručené 15.04.2020 (č. l. 233 spisu), na ktoré reagoval tak, že v dôsledku vyhlásenia konkurzu na majetok žalobcu zanikli všetky plnomocenstvá udelené žalobcom s tým, že podané dovolanie zo dňa 28.03.2014 v žiadnom smere nedoplnil. V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na ust. § 52 vetu druhú ZKR, podľa ktorého ten, komu boli príkazy, poverenia, plnomocenstvá alebo prokúry udelené, je povinný po ich zániku urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad tak, aby úpadca neutrpel ujmu na svojich právach. Takto urobené úkony majú rovnaké právne účinky, akoby príkaz, poverenie, plnomocenstvo alebo prokúra trvali aj po vyhlásení konkurzu.

21. Dovolací súd dodáva, že dovolanie žalobcu na výzvu zo dňa 07.09.2021 nedoplnil ani správca konkurznej podstaty úpadcu (žalobcu) JUDr. Erik Bilský, so sídlom kancelárie Pekárska 11, 917 01 Trnava s tým, že účastníkom konania je už v tomto štádiu konania priamo úpadca - žalobca, ktorý navrhol pokračovanie v dovolacom konaní, viď body 8. až 15. tohto rozhodnutia (§47 ods. 4 ZKR).

22. Podľa § 43 ods. 2 veta prvá O. s. p. ak účastník v lehote podľa odseku 1 podanie neopraví alebo nedoplní a pre uvedený nedostatok nemožno v konaní pokračovať, súd odmietne podanie, ktoré by mohlo byť podľa svojho obsahu návrhom na začatie konania.

23. Vzhľadom na to, že dovolateľ napriek výzve súdu nedoplnil dovolanie o náležitosti uvedené v § 241 O. s. p., hoci tak s poukazom na § 52 vetu druhú ZKR vo svojom vyjadrení zo dňa 11.05.2020 mal a mohol (č. l. 235 spisu) a pre tento nedostatok nebolo možné v konaní pokračovať, Najvyšší súd slovenskej republiky dovolanie žalobcu podľa § 447 písm. f/ C. s. p. odmietol bez toho, aby mohla byť preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici.

24. O trovách dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p. s dôrazom na skutočnosť, že žalovanému žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

25. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.